

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

۱۹۷۹

۱۹۷۹

۱۴۸/۱

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی شهید صدوقی یزد
دانشکده دندانپزشکی

پایان نامه:

جهت دریافت درجه دکتراى دندانپزشکى

موضوع:

تعیین همبستگی زاویه گونیال در رادیوگرافی

پانورامیک و سفالومتری لترال

استاد راهنما:

دکتر مریم زنگویی بوشهری

استاد مشاور:

دکتر حسین عقیلی

نگارش:

مجتبی عباسی

دکتر عباسی
دانشکده دندانپزشکی
دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی شهید صدوقی یزد

شماره پایان نامه:

۱۰۹۰۷۶

آذر ماه ۱۳۸۷

با تشکر فراوان از استاد ارجمند:

سرکار خانم دکتر مریم بوشهری

که با همت والای خوبی من را در این تحقیق پارسی نگویند

با تشکر فراوان از راهنمائی های بی شایبه استاد ارجمند:

جانب آفاسی دکتر حسین علی

فهرست مطالب

صفحه

عنوان

چکیده

فصل اول : کلیات

۲ مقدمه:
۴ تاریخچه سفالومتری
۴ روش انجام رادیوگرافی سفالومتری:
۵ تکنیک:
۵ - وضعیت بیمار و گیرنده تصویر:
۵ - موقعیت دسته اشعه مرکزی:
۶ - تصویر نهایی:
۶ رادیوگرافی پانورامیک (تاریخچه):
۷ رادیوگرافی های خارج دهانی:
۸ روش تصویر برداری پانورامیک:
۹ زاویه گونیال:
۱۰ A) زوایای گونیال فوقانی و تحتانی Jarabak
۱۰ B) آنالیز تنوع وضعی ماندیبیول به علت چرخش:
۱۲ مروری بر مقالات
۱۷ اهداف و فرضیات

فصل دوم - مواد و روش ها

۱۹ روش کار
----	---------------

فهرست مطالب

فهرست مطالب

صفحه

عنوان

(Results) نتایج (Results - نتایج)

۲۱ نتایج

فصل چهارم - بحث و نتیجه گیری (Discussion & Conclusion)

۲۵ بحث

۲۸ نتیجه گیری

۲۸ پیشنهادات

۲۹ Abstract

۳۰ منابع (References)

فهرست جداول

صفحه

عنوان

۲۱

جدول ۳-۱:

میانگین و انحراف معیار زاویه گونیال در رادیوگرافی پانورامیک و سفالومتری.

۲۱

جدول ۳-۲:

ضریب همبستگی اندازه ای زاویه گونیال پانورامیک راست، چپ و سفالومتری.

۲۲

جدول ۳-۳:

میانگین و انحراف معیار زاویه گونیال در رادیوگرافی پانورامیک و سفالومتری بر حسب سن.

۲۲

جدول ۳-۴:

میانگین زاویه گونیال پانورامیک چپ، پانورامیک راست و سفالومتری بر حسب جنس.

۲۳

جدول ۳-۵:

میانگین زاویه گونیال پانورامیک چپ، پانورامیک راست و سفالومتری بر حسب نوع اکلوژن.

فصل اول

کلیات

Introduction

عنوان: تعیین همبستگی زاویه گونیال در رادیوگرافی پانورامیک و سفالومتری لترال

مقدمه:

زاویه گونیال یکی از مهمترین اندازه های مورد نیاز برای طرح درمان های ارتوdontیک و جراحی های ارتوگناتیک می باشد. رسیدن به اندازه مورد اطمینان و دقیق هر یک از زوایای گونیال با استفاده از تصویر سفالومتری به دلیل روی هم افتادن تصویر دو سمت راست و چپ مندیبل مشکل می باشد، در حالی که این عیب در تصویر پانورامیک دیده نمی شود.

هدف: هدف از این مطالعه تعیین زاویه گونیال راست و چپ در تصویر پانورامیک و مقایسه آن با نمونه ارزیابی شده ی سفالومتریک آن می باشد.

مواد و روش ها:

در مجموع ۸۰ رادیوگرافی پانورامیک و ۸۰ کلیشه سفالومتری که از افراد دارای دندان (۶ تا ۱۲ ساله) تهیه شده بود مورد ارزیابی قرار گرفتند.

زاویه گونیال از تلاقی خطوط مماس بر بورد تحتانی مندیبل و بورد خلفی راموس و کندیبل در هر دو رادیوگرافی پانورامیک و سفالومتریک تشکیل شده است.

میانگین زاویه گونیال برای هر یک از فاکتورهای زیر محاسبه شد: جنس، گروه سنی، کلاس های اکلوژن انگل که با ضریب همبستگی و آزمون t-test مقایسه شد.

نتایج:

میانگین زاویه گونیال در بچه های ۶ تا ۱۲ ساله در تصاویر پانورامیک ($127/07 \pm 6/10$) می باشد و در تصاویر سفالومتریک ($127/5 \pm 6/68$) می باشد. هیچ تفاوت آماری معنی

داری بین میانگین زاویه گونیال به دست آمده از تصاویر پانورامیک و سفالومتریک و بین سمت چپ و راست ($Pvalue = 0.188$) وجود ندارد.

نتیجه گیری:

ارزش زاویه گونیال اندازه گیری شده در پانورامیک مشابه ارزش آن در رادیوگرافی سفالومتری می باشد که به طور معمول استفاده می شود.
واژه های کلیدی: زاویه گونیال - رادیوگرافی پانورامیک - رادیوگرافی سفالومتری.

مقدمه

درمان ناهنجاری های دندانی فکی چه به صورت درمان های ارتودننسی و چه به صورت مداخله جراحی با توجه به وضعیت خاص آن از جمله دخالت عوامل ژنتیک و عوامل محیطی و فاکتورهای مربوط به رشد اعم از زمان مقدار و مدت و نسبیت و پیش آگهی آنها تمھیداتی را ایجاد می نماید. به همین منظور قبل از شروع درمان های ارتودننسی می بایست طرح درمان هر بیمار ارتودننسی به دقت طراحی و ریخته شود.

برای ارائه طرح درمان ارتودننسی نیاز به یکسری مدارک از جمله ابزرواسیون عمومی و معاینات کلینیکی قالب های مطالعه و رادیوگرافی های مربوطه می باشد. از رادیوگرافی های مورد نیاز ، متداول ترین آنها رادیوگرافی های لترال یا نیم رخ Panorex و پانورکس Lateral ceph. اکلوزال Occlusal و (Periapical) P.A ، Posteroanterior نیز تهیه می شود^(۱).

از روی رادیوگرافی لترال با انجام تریسینگ Tracing یک سری از روابط اسکلتالی و دنتالی بیمار می توان پی برد که تماماً در بعد قدامی خلفی و بعد عمودی بوده و بیانگر وضعیت اسکلتودنتالی Skeletodental بیمار از بعد طرفی یا عرضی نمی باشد.

برای بررسی وضعیت بیمار از بعد طرفی و یا عرضی معمولاً رادیوگرافی P.A استفاده می شود که بیشتر بیان گر عدم تقارن احتمالی جمجمه و فکین بوده و به صورت قدر مطلق موید میزان خاصی نیست. بسیاری از ناهنجاری های دندانی فکی ممکن است در بعد طرفی و یا عرضی واقع شده باشند که دستیابی به آنها با رادیوگرافی های متداول ارتودننسی محدود نیست^(۲).

یکی از زوایای مهم د تعیین طرح درمان ارتودنسی و جراحی ، زاویه گونیال می باشد.

که عموماً از روی نمای سفالومتری لترال استخراج می گردد. اگر چه به خاطر روی هم افتادن سمت راست و چپ تنہ مندیبل اندازه گیری دقیق زاویه گونیال راست و چپ مقدور نیست به ویژه زمانی که درمان جراحی مدنظر باشد^(۱).

از طرفی دیده شده که در نمای پانورامیک که یک روش تصویر برداری آسان و تکرار پذیر است به طور یکه اختلاف زاویه گونیال محاسبه شده در دو نمای متوالی از یک بیمار تنها ۱ درجه است. امکان اندازه گیری هر کدام از زوایای گونیال راست و چپ وجود دارد^(۴ و ۳).

لذا در این مطالعه سعی می شود که کارایی رادیوگرافی پانورامیک در تعیین زاویه گونیال در مقایسه با روش سفالومتری لترال سنجیده شود.

تاریخچه سفالومتری:

آدمی همواره خود را مورد مطالعه قرار داده است و این مطالعه همواره با درک رابطه نزدیک عوالم معنوی و عوالم مادی همراه بوده است. بنابراین از نظر تاریخی، شکل آدمی به دلایل متعددی مورد بررسی قرار گرفته که یکی از این دلایل، به تصویر کشیدن انسان در مجسمه سازی، طراحی و نقاشی بوده است. علت دیگر نیز بررسی ارتباط بین ظاهر فرد با وضعیت سلامتی، خلق و خو و ویژگی های رفتاری او بوده است.

متخصصین ارتودنسی و جراحان پلاستیک و فک و صورت با مطالعه روی صورت و نیمرخ انسان و کشف یکسری راهنمایی برای تصحیح بدشکلی های صورت و اصلاح مال اکلوژن ها در این تلاش مداوم سهیم بوده اند.

پنج سال پس از کشف اشعه ایکس، در سال ۱۹۰۰، price رادیوگرافی را به عنوان یک ابزار تشخیصی در ارتودنسی معرفی کرد. پس از آن، روش رادیوگرافی سفالومتری طراحی شد.

روش انجام رادیوگرافی سفالومتری:

سفالومتر تنظیم کننده موقعیت سر(که امروزه معمولاً سفالوستات نامیده می شود)، تهییه سفالوگرام های جانبی متوالی را به شیوه ای استاندارد امکان پذیر کرد و یک رابطه قابل تکرار اشعه- فیلم- بیمار را به وجود آورد. این استاندارد کردن تصاویر رادیوگرافی، به نوبه خود، امکان اندازه گیری و مقایسه ساختمان های دهان، جمجمه و صورت را فراهم کرد.

امروزه استفاده از سفالوگرام های جانبی برای درمان بیماران ارتودونتی بہ امری ضروری تبدیل شده است. این رادیوگرافی ها، در آنالیز رشد، تشخیص، طرح ریزی درمان، کنترل درمان و ارزیابی نتیجه درمان ارتودونتی اهمیت دارند. تجهیزات اساسی لازم برای انجام سفالومتری جانبی و خلفی- قدامی شامل یک منبع اشعه ایکس، یک سفالوستات قابل تنظیم، یک کاست فیلم همراه با صفحات تشدید کننده و یک نگهدارنده کاست فیلم است. تمام این اجزاء در فاصله ای ثابت به هم متصل می شوند و دستگاه رادیوگرافی سفالومتری را می سازند.

تکنیک:

- وضعیت بیمار و گیرنده تصویر:

گیرنده تصویر به موازات پلان میدسازیتال بیمار قرار می گیرد. به منظور به حداقل رساندن بدشکلی (Distortion)، محل مورد نظر به سمت گیرنده تصویر قرار می گیرد. در رادیوگرافی سفالومتری، سمت چپ بیمار مقابل گیرنده تصویر است (استاندارد ایالات متحده آمریکا) و یک فیلتر وج مانند در سرتیوپ، در بالای قسمت قدامی اشعه قرار می گیرد تا برخی از پرتوها را جذب نموده و اجازه دهد تا بافت نرم صورت قابل مشاهده شود.

- موقعیت دسته اشعه مرکزی:

اشعه مرکزی عمود بر پلان میدسازیتال بیمار و پلان گیرنده تصویر بوده و از بالای کانال گوش خارجی می گذرد.

- تصویر نهایی:

روی هم افتادگی دقیق سمت راست و چپ غیر ممکن است زیرا بزرگنمایی ساختارهایی که به فیلم نزدیکترند کمتر از سمت دیگر است. اندازه ساختارهای دو طرف که به پلان میدسازیتال نزدیک هستند، در مقایسه با آنهایی که دور از پلان میدسازیتال هستند، اختلاف کمتری دارد. ساختارهایی که درست مجاور پلان میدسازیتال هستند (مثل زوائد کلینوئید و توربینیت های تحتانی) باید تقریباً روی هم بیفتند.^(۴)

رادیوگرافی پانورامیک (قاریخچه):

ارزش هر روش تشخیصی به میزان اطلاعات به دست آمده از آن روش و همچنین قابل اعتماد بودن این اطلاعات بستگی دارد. رادیوگرافی های داخل دهانی در تشخیص بیماری های دهان و دندان اهمیت به سزاوی داشته، اما به دلیل اندازه کوچک فیلم های داخل دهانی نمی توان ناحیه وسیعی از دهان و فکین را تصویربرداری نمود. بنابراین جهت بررسی ابعاد وسیع تر استفاده از تکنیک های خارج دهانی ضروری است. البته در تکنیک های داخل دهانی، وضوح و قدرت تفکیک تصویر افزایش و دیستورشن کاهش می یابد. بنابراین استفاده از این نوع تکنیک ها جهت تشخیص نهایی لازم است.

سال ها پیش رادیولوژیست ها در مورد ابداع نوعی تصویر برداری که تمام قسمت های فک بالا و پایین، ضایعات دندانی و بافت های نگهدارنده آنها را نشان دهد فکر می کردند. شرکت های سازنده دستگاه های رادیوگرافی نیز به فکر ساخت چنین دستگاهی بودند. تا این که دکتر H.Numata از کشور ژاپن اولین کسی بود که روش رادیوگرافی پانورامیک را در سال ۱۹۳۳ پیشنهاد و در سال ۱۹۳۴ آن را آزمایش نمود.

یک فیلم منحنی شکل را در دهان و در سطح لینگوال دندان ها قرار داد و از یک پرتوی شکافی شکل استفاده کرد که حول فک بیمار می چرخید تا فیلم را تحت تابش قرار دهد.^(۵)

رادیوگرافی های خارج دهانی:

Dental panoramic tomography - ۱

اصطلاحات پانورامیک، OPG، پانورامیک چرخشی در این تکنیک استفاده می شود. در این تصویر برداری نمای کلی از فک ، وضعیت دندان ها و نحوه رشد آنها قابل ارزیابی است. این تکنیک جایگزین بسیار مناسبی برای تکنیک Lateral oblique به خصوص جهت بررسی ارتدنسی، تشخیص و بررسی شکستگی های مندیبل، بررسی ضایعات پاتولوژیکی وسیع (تومورها، کیست ها، ...) بررسی دندان های مولر سوم قبل از جراحی جهت کشیدن، بیمارانی که امکان تهیه رادیوگرافی داخل دهانی را ندارند (تریسموس شدید لشه ها)، در موارد بیماری هایی با علائم نامشخص و پوسیدگی های وسیع و بیماری های پپیونتال و بررسی مفصل TMJ تعدادی از فاکتورهای ذاتی در رادیوگرافی پانورامیک که باعث کاهش کیفیت تشخیصی در تصویر می شود به این شرح است.

۱. تنوع در بزرگنمایی های (Magnification variation) یا بزرگنمایی های

نامساوی قسمت های مختلف تصویر.

۲. روی هم افتادن دندان های مجاور (Overlap of adjacent teeth)

(Tomographic blur)

۴. روی هم تصویر شدن بافت نرم و سایه های فرعی تصویر
۵. محدودیت در ایجاد وضوح و قدرت تفکیک فیلم (گیرنده های تصویر)، پارامترهای اکسپوزر و شرایط پروسسینگ (ظهور و ثبوت).

روش تصویر برداری پانورامیک:

نحوه رادیوگرافی برای بیمار توضیح داده می شود و خارج ساختن لباس های ضخیم مانند کت و ژاکت به منظور جلوگیری از ایجاد فاصله بین شانه و کاست توصیه می شود همچنین اجسام فلزی یا اجسام رادیوپاک از قبیل گوشواره، گردنبند، عینک و پلاک های ارتودنسی را از سر و گردن خارج کرده سپس بیمار کاملاً کشیده پشت دستگاه می ایستد، کمی پاها جلو آمده و برای حفظ تعادل دستگیره های مخصوص تعادل را در دست گرفته و چانه خود را به روی تکیه گاه چانه (Chin rest) می گذارد و شیار بایت بلاک (که قبلًاً با روکش پلاستیکی یک بار مصرف پوشیده شده) را طوری گاز می گیرد که دندان های قدامی بالا و پایین در شیار مخصوص قرار گیرند. با نزدیک کردن نگهدارنده های طرفی سر (Sideguides) or (Temoporal support) به یکدیگر، سر بیمار ثابت می شود.

دستگاه های پانورامیک مجهز به نورهای وضعیت دهی (Positioning lights) است که سه فاکتور بسیار مهم را در وضعیت دادن به سر بیمار مشخص می کند.

- ۱- خط سازیتال
- ۲- خط فرانکفورت یا IOML
- ۳- گوشه لب یا وسط ناحیه کائین.

نور ساژیتال بر خط میدسازیتال بدن بیمار منطبق و سطح فرانکفورت موازی با سطح

افقی تنظیم می شود و ناحیه کانین نیز در نظر گرفته می شود.

بیمار آب دهان خود را می بلعد و زبان به سقف دهان می چسبد عدم دقیق در انجام هر

یک از موارد ذکر شده باعث خطاهاست تکنیکی شده که منجر به تکرار رادیوگرافی خواهد

شد، پس از اطمینان وضعیت صحیح پوزیشنینگ با تعیین KV,MA مناسب تابش

صورت می گیرد، فاکتور زمان در رادیوگرافی پانورامیک باعث است که در واقع زمان

چرخش کامل کاست و تیوب می باشد.

زاویه کوچک تغییرات پروگناتیک است. ما در تمام موارد پروگناتیسم، زاویه آرتیکولار

کوچک شده ای را یافته ایم. میانگین این زاویه 143 ± 6 درجه می باشد⁽⁶⁾.

زاویه گونیال:

زاویه ar-Go-me یا بیان فرم ماندیبیول، با توجه به رابطه راموس و تنہ می باشد. این

زاویه در پیشگویی رشد نقش بازی می کند. اگر این زاویه بزرگ باشد، تمایل ماندیبیول

به چرخش به سمت عقب و رشد کندیلی در امتداد خلفی وجود دارد. از طرفی اگر این

زاویه کوچک باشد رشد عمودی کندیل ها و تمایل به چرخش همزمان با رشد ماندیبیول

به جهت قدامی را نشان می دهد. میانگین آن 128 ± 7 درجه است. Riolo و دیگران

یک تنوع وابسته به سن را در میانگین از ۱۲۴ تا ۱۳۲ درجه نشان دادند. برای آنالیز

دقیق لازم است که زاویه گونیال به دو قسمت تقسیم شود و این کار را به طرق مختلف

می توان انجام داد⁽⁷⁾.

A) زاویه گونیال فوقانی و تحتانی Jarabak:

زاویه گونیال را می‌توان با رسم خطی از نازیون به گونیون به دو قسمت تقسیم نمود. در نتیجه دو زاویه فوقانی و تحتانی ایجاد می‌شود. زاویه فوقانی توسط راموس و خط واصل نازیون و گونیون ایجاد می‌شود که اگر 50 ± 2 درجه باشد نشانگر امتداد قدامی رشد است و در این مورد راموس منجر به پروگناتیسم قسمت پایین صورت می‌شود. اگر زاویه بالایی بزرگتر از ۶۵-۵۸ درجه باشد، امتداد رشد ساجیتالی را در ماندیبول می‌توان انتظار داشت و زاویه پایین را کمتر از (۷۰-۶۰ درجه) می‌سازد. اگر زاویه فوقانی گونیال کوچک باشد امتداد رشد احتمالاً در جهت انتهایی خواهد بود. اگر بخواهیم به طور کلی صحبت کنیم در صورتی که زاویه فوقانی بزرگ باشد تغییرات رشد افقی را می‌توان انتظار داشت در حالی که اگر زاویه پایینی بزرگ باشد نشان دهنده رشد عمودی است. زاویه کوچک فوقانی به رشد در جهت انتهایی بدن و یک زاویه کوچک تحتانی به رشد ساجیتال مرتبط می‌باشد.

B) آنالیز تنوع وضعی ماندیبول به علت چرخش:

با تقسیم زاویه گونیال سنجش دیگری را بنابر دلایل زیر معرفی نموده ایم. زاویه گونیال تاثیر مشخصی در امتداد رشد، تغییرات نیمرخ و وضعیت انسیزور ماندیبول دارا می‌باشد.

بزرگی زاویه گونیال در ارتباط با ارتفاع قدامی صورت و طول راموس تعیین می‌شود. عدم تقارن بین این دو بعد باعث ایجاد تغییرات زیادی در این زاویه می‌گردد. با افزایش

ارتفاع قدامی صورت این زاویه به سمت منفرجه شدن حرکت می نماید. (مثلا در Openbite اسکلتی).

در حالی که اگر ارتفاع قدامی صورت کوچک باشد احتمال بیشتری دارد که حاده گردد. کلاً، ارتفاع زیاد در قسمت قدامی صورت همراه با زاویه گونیال و زاویه Basal plane بزرگ می باشد. در چنین مواردی علل متفاوتی ممکن است وجود داشته باشد^(۸).

مرواری بر مقالات:

Gungor K - همکارانش در سال ۲۰۰۷ مطالعه ای را جهت تعیین تغییرات

احتمالی در زاویه گونیال در طول زمان در جمعیت های آناتولی در مقایسه با حال

حاضر انجام دادند. همچنین تلاش نمودند تا قرینگی زاویه گونیال در فک ها و دی

بورینسم جنسی را نشان دهند. مقادیر زاویه گونیال (راست و چپ) از ۲۶۷ بزرگسال

ترک بدون اختلالات کرانیومندیبولا، هیستوری یا درمان ارتودنتیک با استفاده از

رادیوگرافی های پانورامیک گرفته شده و با اطلاعات جمعیت های گذشته که از

مطالعات قبلی جمع آوری شده بود مقایسه گردید. نتایج نشان داد که هیچ تفاوت

بارزی بین زاویه گونیال راست و چپ افراد وجود نداشته است ولی تفاوت قابل

مالحظه ای در زاویه گونیال چپ بین جنس ها وجود داشته است. بعلاوه، هیچ

تفاوت آماری قابل ملاحظه ای از لحاظ زاویه گونیال بین جمعیت های انتخابی با

نمونه امروزی یافت نشد^(۴).

- در سال ۲۰۰۵ Alhaija ES، جهت ارزیابی رادیوگرافی های پانورامیک برای

اندازه گیری Steepness و inclination مندیبولا مطالعه ای را بر روی

رادیوگرافی های پانورامیک و لترال سفالومتری ۹۵ نفر انجام داد.

مندیبولا در رادیوگرافی های پانورامیک با استفاده از زاویه گونیال تشکیل شده به

وسیله تانژانت های لبه تحتانی مندیبل و لبه دیستال راموس صعودی و کندیل ها،

اندازه گیری شد با استفاده از یک تست ارتیاطی مقادیر متوسط زاویه گونیال

اندازه گیری شده، در رادیوگرافی های پانورامیک و سفالومتریک به ترتیب